

COLECȚIA **EXAMENE**

Cătălin Marin
(autor coordonator)

Ioana Anițulesei, Corina Voicu

Teste-grilă pentru admiterea în magistratură
și în avocatură

Drept procesual penal

Cătălin Marin
(autor coordonator)

Ioana Anițulesei, Corina Voicu

Teste-grilă pentru admiterea
în magistratură și în avocatură

Drept procesual penal

Capitolul I

Principiile aplicării legii procesuale penale

1. La Judecătoria Pitești, judecătorul X. a soluționat camera preliminară într-o cauză având ca obiect infracțiunea de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. (1) C. pen., apreciind că, în funcție de modul în care a fost săvârșită fapta, lovirea cu un cuțit în zone vitale, chiar dacă victima a avut leziuni ce au necesitat doar 25 de zile de îngrijiri medicale, constituie tentativă de omor, astfel că a dispus declinarea în favoarea Tribunalului Argeș. Ulterior, judecătorul X. a promovat la Tribunalul Argeș, iar între cauzele completului pe care l-a preluat se regăsește, pentru soluționare în primă instanță, și cauza mai sus menționată, în care a fost judecător de cameră preliminară la Judecătoria Pitești. Cunoscând prevederile procedurale privind separarea funcțiilor judiciare și cele privind incompatibilitatea judecătorului:

a) judecătorul care a participat la soluționarea unei cauze la instanța inferioară nu poate participa la judecarea aceleiași cauze în primă instanță la instanța imediat superioară;

b) judecătorul poate soluționa cauza în primă instanță la Tribunalul Argeș, funcția de judecător de cameră preliminară fiind compatibilă cu funcția de judecată în primă instanță în aceeași cauză;

c) judecătorul nu va putea soluționa nicio cale de atac în acea cauză dacă va promova la curtea de apel, cu excepția etapei admisibilității în principiu într-o cale extraordinară de atac.

2. Ca urmare a faptului că minora M. a născut la vârsta de 15 ani, s-a efectuat o investigație penală, la finalul căreia tatăl copilului, X., un vecin în vârstă de 25 de ani, a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea pentru infracțiunea de act sexual cu un minor, prevăzută de art. 220 C. pen. În timpul executării pedepsei, X. s-a lăudat în fața colegului de celulă spunând că a drogat mai multe fete din comună, a întreținut relații sexuale cu ele și le-a filmat, obținând material pornografic, pe care l-a stocat pe o cameră foto digitală pe care a ascuns-o înainte de a fi arestat. Urmare a denunțului formulat de colegul de celulă, au fost efectuate percheziții în mai multe imobile folosite de X., fiind ridicată camera foto digitală, pe care au fost găsite inclusiv imagini video din care rezultă că minora M. a consumat droguri la îndemnul lui X., după care, profitând de starea indusă acesteia, a întreținut raporturi sexuale cu X. Întocmind rechizitoriul în cauză, procurorul l-a trimis în judecată pe X. inclusiv pentru infracțiunea asupra minorei M., săvârșită la aceeași dată reținută în cauza în care se dispusese condamnarea pentru act sexual cu un minor, însă încadrarea juridică a fost de viol prin aducerea victimei în imposibilitatea de a se apăra, în formă agravată, fapta fiind comisă asupra unui minor și în scopul producerii de materiale pornografice. În fața instanței, inculpatul X. a cerut

Răspunsuri și explicații

Capitolul I Principiile aplicării legii procesuale penale

1. b

Răspunsul de la lit. b) este corect. Astfel, art. 3 C. pr. pen. (cu denumirea marginală *Separarea funcțiilor judiciare*), prevede la alin. (1) că „*în procesul penal se exercită următoarele funcții judiciare: a) funcția de urmărire penală; b) funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală; c) funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată; d) funcția de judecată*”.

La aceeași instanță un judecător poate avea diverse funcții judiciare și poate face parte atât din completuri de judecată care soluționează cauze diferite în primă instanță, cât și în căile de atac. La Judecătoria Pitești, judecătorul X a fost judecător de cameră preliminară și a desfășurat funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, prevăzută de art. 3 alin. (1) lit. c) C. pr. pen., iar la Tribunalul Argeș același judecător va desfășura, în aceeași cauză, tot în primă instanță, funcția de judecată, prevăzută de art. 3 alin. (1) lit. d) C. pr. pen.

Art. 3 alin. (3) C. pr. pen., dând aplicare practică principiului separării funcțiilor judiciare, stabilește și o excepție de la acesta, respectiv compatibilitatea funcției de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată cu cea de judecată, excepție care se va aplica în prezenta speță; textul menționat prevede că „*în desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. c), care este compatibilă cu funcția de judecată, mai puțin când se dispune începerea judecării potrivit art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c)*”.

Răspunsul de la litera a) este greșit, deoarece incompatibilitățile nu sunt stabilite în funcție de gradul instanței, ci în funcție de exercitarea funcțiilor judiciare în aceeași cauză și de parcursul unei cauze în primă instanță și în căile de atac. În speță, chiar promovând la tribunal, după participarea la judecarea unei cauze în care a fost judecător în primă instanță la judecătoria (judecător de cameră preliminară sau chiar judecător care ar fi exercitat funcția de judecată în primă instanță), iar acea cauză se va afla tot în primă instanță la tribunal ca urmare a declinării de competență, același judecător poate primi spre soluționare respectiva cauză, fără a se afla într-o situație de incompatibilitate.

Răspunsul de la litera c) este greșit, deoarece art. 64 alin. (3) C. pr. pen. prevede că „*judecătorul care a participat la judecarea unei cauze nu mai poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale de atac sau la rejudecarea cauzei după desființarea ori casarea hotărârii*”. Practica judiciară neunitară anterioară anului 2019, în cadrul căreia au fost întâlnite și situații în care se considera că judecătorul care participase anterior la soluționarea unei cauze ar putea soluționa căile extraordinare de